

[Ingerlise Koefoed]

Jeg synes altså nok, det var værd at tage dette forslag lidt mere alvorligt, end mange her har gjort.

Fru Hanne Severinsen stiller nogle utrolig relevante spørgsmål om biblioteksvæsenet. Hun siger, at det er vigtigt at finde ud af, hvordan serviceniveauet er på folkebibliotekerne. Vi ved desværre godt, at efter at vi har fået den bibliotekslov, vi lever under nu, og efter at staten har været meget dygtig til at fjerne bloktilskuddene fra kommunerne, er serviceniveauet på bibliotekerne dårligere, end det har været før. Hvordan er åbningstiderne? Ja, åbningstiderne er simpelt hen også blevet indskrænket mange steder. Et sted som i Københavns kommune har man i mange år haft alt for kort åbningstid, og det gælder mange andre steder i landet, at man skærer ned på åbningstiderne, så det bliver vanskeligt, selv for de mennesker, der kunne komme på biblioteket og havde overskuddet til det, at nå derhen.

Hvordan er det med bogbusser, spørger fru Hanne Severinsen. Ja, det er såmænd heller ikke særlig godt, for en del af dem er blevet nedlagt i de senere år af de samme grunde, som jeg lige har omtalt.

Men det, der interesserede mig meget ved det, som fru Hanne Severinsen også sagde, og som jeg egentlig gerne ville have uddybet lidt, var, at man måske kunne bruge frikommuneforsøgene. Var det muligt for fru Hanne Severinsen at sige noget nærmere om, hvad hun forestiller sig man kunne bruge frikommunerne til i forbindelse med et forsøg med arbejdspladsbiblioteker, for jeg synes da, vi i høj grad skal være lydhøre over for, om man kan komme ind ad den vej?

Hr. Larsen-Ledet taler om, at skal man have arbejdspladsbiblioteker, skal de oprettes på initiativ af arbejdsgivere og arbejdere, og det synes jeg da er en udmærket idé; vi ser da meget gerne, at initiativet kommer derfra, men vi ønsker, at det skal ske i samarbejde med det kommunale folkebibliotek, som jo er en obligatorisk institution i kommunen, og som sidder med fagkundskaben på området; derfor mener vi, det ville være helt rimeligt, at arbejdspladsbiblioteket selvfølgelig blev indrettet i overensstemmelse med, hvad man ønskede ude på arbejdspladsen, men som en filial af det eksisterende bibliotek.

Til sidst vil jeg sige, at for et par år siden fik oplysningssekretær i SiD, John Mølgaard,

tilkendt Bibliotekarforbundets pris, som hedder Døssingprisen, og det fik han for det arbejde, han har gjort for arbejdspladsbiblioteker, og for den interesse, han i det hele taget har vist for at udbrede kendskabet til folkebibliotekerne til alle befolkningsgrupper. Han sagde ved prisoverrækkelsen:

»Bogen er et våben; det er blot ikke gået op for hele arbejderklassen. Der ligger to store opgaver og venter på at blive løst i vort oplyste enevælde, nemlig spørgsmålet om betalt frihed til uddannelse og arbejdspladsbiblioteker. Det er to sider af samme sag, som I, dvs. bibliotekarerne som fagfolk, og vi i fagbevægelsen« – og jeg kunne tilføje: og vi i folketinget – »burde arbejde tættere sammen om.«

Jeg ønsker, at vi ved at have åbnet denne diskussion i hvert fald inden for en vis årække vil være i stand til at inspirere folketinget og folketingets flertal til at forstå, at det ikke er nok, at der er et bibliotek dér, hvor folketingsmedlemmerne kan gå hen i deres fritid, hvis de har nogen. Bibliotekets opgave er også at nå ud til de mennesker, der af forskellige grunde ikke selv har mulighed for at komme der.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Af hensyn til referatet vil jeg kun sige, at det ikke er Moses, der er tale om, det er Muhamed. Kommer bjerget ikke til Muhamed, må Muhamed komme til bjerget. Der skal da også være retfærdighed til i forhold til Moses.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg skal bare oplyse fru Ingerlise Koefoed om, at ideen med frikommuner ikke er, at vi her i folketinget, hverken jeg eller fru Ingerlise Koefoed, skal komme med ideerne. Det skal være kommunerne, der kommer med ideerne, og så kan vi jo tage stilling til, om vi kan tillade deres realisering i frikommuneforsøgene.

Og det, jeg nævnte med hensyn til de lokale bibliotekers serviceniveau, synes jeg netop understreger, at så meget desto mere må vi koncentrere de ressourcer, vi har, om de eksisterende folkebiblioteker i stedet for at begynde at sprede os over mere.